کسی که بخشش خود را پس می گیرد، مانند کسی است که استفراغ خود را می خورد.

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «العائِدُ في هِبَتِهِ كالعائِدِ في قَيْئِهِ»: «کسی که بخشش خود را پس می گیرد، مانند کسی است که استفراغ خود را می خورد». و در لفظی آمده است: «فَإِنَّ الَّذِيْ يَعُودُ في صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَقِيءُ ثُمَّ يَعُودُ في قَيْئِهِ»: «کسی که به صدقه و بخششی که کرده باز می گردد، مانند سگی است که استفراغ می کند و به استفراغش باز می گردد (و آن را می خورد)».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم برای بازگشت به هدیه، مثال بسیار زشت و قبیحی می زند تا قباحت این کار را بیان کند؛ اینکه چنین فردی مانند سگی است که استفراغ می کند و سپس به استفراغش بازگشته و آن را می خورد؛ و این مثال بیانگر قباحت و زشتی این کار و پستی و فرومایگی کسی است که مرتکب آن می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6074